

Phân Tán Lòng Người Hạnh Phúc Tự Do

Tôi về thăm lại Los Angeles, thành phố Thiên Thần nhiều chim bồ câu...Tôi ngắm những cây hoàng lan hoa nở bên lầu...Nhà ai vậy? Trên đầu tôi mây trắng nở!

Những nụ hoa...tại sao không nhớ - cô bé học trò ngày xưa tung tăng, cô bé học trò ngày xưa như trăng đêm Mười Sáu vàng mơ Đà Lạt!

Tôi không hiểu sao tôi buồn bát ngát. Tôi đi ra biển Santa Monica nhìn bầy hải âu. Thành phố Los Angeles đang là mùa Thu...con phố nào cũng là đường Bạch Lộ!

Nhà nhà đều có nhiều cửa sổ, chim Cardinal lạnh chắc không về? Tôi thấy mùa Thu đi...từng bước nhỏ giống như em hồi nhỏ!

Tôi viết vài câu thơ thả bay trong gió. Tôi thấy em cũng một Thiên Thần! Em bây giờ chắc ở Flynom, trong cái lồng Hòa Bình nhân tạo!

Hoa Hoàng Lan có màu vàng của áo. Áo hay là phù ảo phồn hoa? Liên Khương hay là La Ngà, những ánh đèn nở hoa như chùm bông mắc cỡ!

Hoa hay bông chỉ là cái cớ để tôi đi giữa phố một mình. Người ta buồn thương người ta làm thinh hay nín lặng để nghe hơi mình thoảng...

Em nhìn nha, chỉ là một thoáng tôi trở về, tôi, một giọt sương, lấp lánh kìa hoa cỏ trong vườn, của người ta chớ, không của mình Đà Lạt!

Mình sống đâu, đâu cũng là chỗ khác...nói mình về cũng như nói mình đi! Chàng về Đại Lược, thiếp ngược Kim Long, làm chi? Ngả ba lòng chỗ nào mây cũng tản...

Em ơi em, chúng ta sống thời Cách Mạng, phân tán lòng người Hạnh Phúc Tự Do!

Trần Vấn Lệ